

El destí del cava català: el món

L'exportació, principal contramesura a un possible boicot espanyolista

Copes de cava.

Han passat vuit anys des del Nadal del 2004, quan diversos sectors del nacionalisme espanyol van orquestrar una campanya contra el cava català com a resposta a la crida que l'aleshores president d'Esquerra Republicana de Catalunya, Josep-Lluís Carod-Rovira, va fer a no donar suport a la candidatura olímpica de Madrid 2012 (<http://www.elmundo.es/elmundodeporte/2004/11/26/masdeporte/1101465989.html>), un cop consumat el 'no' al reconeixement oficial a la selecció catalana d'hoquei patins. Així, una polèmica políticoesportiva va acabar comportant un boicot que va ser seguit per certs sectors de la societat espanyola.

Quasi una dècada després i amb la situació política actual, amb l'increment exponencial de l'independentisme, la possibilitat d'un avançament de les eleccions i les amenaces constants des de les institucions espanyoles, que obertament adverteixen que una hipotètica secessió suposaria la fi dels intercanvis comercials entre Catalunya i Espanya, fan que el sector del cava estigui especialment amatent del desenvolupament dels esdeveniments.

Segons **VADEVI.cat** (<http://www.naciodigital.cat/vadevi/noticia/3620>), el diari dels vins catalans, els efectes d'aquell boicot van significar una caiguda de vendes a l'entorn del 6'5% per al sector del cava al mercat espanyol, si bé és cert que, en tractar-se d'un Denominació d'Origen eminentment catalana però amb punts de producció fora de Catalunya, es fa difícil quantificar quin va ser el transvasament de consum de cava d'origen català a altres no catalans. Tot i això, aquella experiència va acabar de consolidar una tendència que ja s'havia prefigurat uns anys abans, l'augment de les exportacions.

Amb els números a la mà (http://www.grupnaciodigital.com/redaccio/arxius/documents/1348219169Les_expedicions_de_Cava_en_2011.pdf) es comprova que ja l'any 2001 les vendes al mercat exterior superaven les vendes al mercat interior (Espanya, amb Catalunya inclosa) en una relació del 51,6% al 48,3%. Amb els anys, aquesta diferència s'ha incrementat en favor de les exportacions, situant-se el 2011 en un 63,5% de vendes exteriors per un 36,4% de vendes interiors. Si a aquest fet hi sumem que a les vendes al conjunt de l'Estat cal restar-li les vendes a Catalunya, la proporció de vendes a Espanya és finalment una porció del pastís menor. Segons les dades del 2011 aportades per Nielsen, les vendes a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, més el que anomenen Nord-Est en el seu particular sistema de còmput (Catalunya més les províncies aragoneses de Saragossa i Osca) signifiquen el 46,5%, del total estatal, la qual cosa vol dir que les vendes a la resta d'Espanya suposen finalment un 19,4% de les vendes globals (al qual caldria afegir-hi les vendes a Saragossa i Osca, no computades per separat). En total, tot i no ser gens menyspreable, les vendes de cava a l'Estat (sense Catalunya) suposen un volum només lleugerament superior a les vendes totals de cava a Alemanya i amb prou feines una cinquena part de la venda total.

Tot plegat circumscriu els efectes d'un eventual boicot al cava per raons polítiques a una part realment reduïda del pastís de vendes però, com passa en qualsevol sector comercial, tota venda és bona i tota pèrdua és considerada com a dolenta. Tant és així que, a dia d'avui, el sector del cava viu amb certa "por" els esdeveniments polítics, i pateix davant una eventual revifada de les campanyes anticatalanes.

Perill a les grans superfícies

Així les coses, el Consell Regulador del Cava, òrgan gestor d'aquesta Denominació d'Origen, treu importància a un eventual boicot assenyalant que els últims esdeveniments polítics -la gran manifestació de l'Onze de Setembre i el 'no' al pacte fiscal de Rajoy- no han portat "cap novetat" ni incidència en les vendes. Tot i això, fonts del Consell asseguren que molts cellers "estan espantats" davant el que pugui passar. Des de la patronal dels cavistes més petits, Pimecava, assenyalen que en tot cas, els que més poden patir "són els grans cellers, els que tenen el gruix de les seves vendes a les grans superfícies", i que el producte venut en botigues especialitzades i restaurants "ho notaria menys". De tota manera, tant des del Consell Regulador com des de Pimecava es mostren optimistes que aquest cop "les qüestions polítiques no interfereixin en les comercials".

Malgrat tot, alguns cellers, consultats per **VADEVI.cat**, han declinat fer declaracions com a tàctica per evitar fins on els és possible rebre les conseqüències d'un eventual rebuig espanyol al producte català. El fet però, és que el mateix Pere Bonet, director de comunicació de Freixenet i per tant veu autoritzada d'un dels grans productors de cava, no ha evitat defugir la possibilitat d'un nou boicot, i en recents declaracions (http://www.ara.cat/economia/Freixenet-sobre-lindependentisme-dediquem-paisos_0_777522379.html), ha assegurat que en tot cas, l'estratègia de la seva empresa passa per "fer bon cava i vendre'l a 145 països", insistint en que la diversificació de la exportació és el millor antídote a les persecucions. Un altre celler cavista important de Sant Sadurn d'Anoia alerta del "boicot silenciós", és a dir, d'aquell que es produeix per decisions personals sense la necessitat de grans campanyes i que no es podrà quantificar "fins passada la campanya de Nadal".

En la mateixa línia que Freixenet s'han pronunciat altres elaboradors, com Josep Maria Pujol-Busquets, del celler Alta Alella, que considera que el boicot "ja va fer tot el mal que podia fer en el seu moment" i que ara la resposta passa "per fer un bon producte i vendre'l a gent normal de tot el món, inclosa la gent normal d'Espanya", i tenint en compte alhora que el boicot té un efecte de 'contraboicot' que fa que "cada cop més, el consumidor català aposta pels productes catalans". És a dir, que tant l'exportació com l'augment de les vendes al mercat català es plantegen, a hores d'ara, com el millor antídote a qualsevol campanya espanyolista.